

Rechtskundig Weekblad

Vereeniging zonder winstgevend doel

Verschijnt elken Zondag

Abonnementsprijs : 100 fr. per jaar

Postcheckrekening N° 3185.22

Alle rechterlijke uitspraken, artikels en andere bijdragen, alsook boeken ter bespreking te zenden aan den secretaris-hoofdopsteller

Mr RENE VICTOR

Italiëlei, 99, Antwerpen

Opgaaf betreffende intekening en adreswijziging, aanvraag van losse nummers en alle mededeelingen betreffende het beheer te zenden aan den secretaris-schatbewaarder

Mr JOHN STOCKMANS

Mechelsche Steenweg, 201, Antwerpen

BOND DER VLAAMSCH E RECHTSGELEERDEN

Verslag der Commissie tot Herziening van de Wetgeving op de Wederzijdsche Rechten en Plichten der Echtgenooten (*)

HOOFDSTUK I

Oorsprong, samenstelling en bedrijvigheid der Commissie

De dagorde van het 20e Vlaamsch Rechtskundig Congres (Leuven 23-24 April 1938) behelsde, onder meer, het onderzoek van de kwestie der wijzigingen, aan de wet van 20 Juli 1932 op de wederzijdsche rechten en plichten der echtgenooten (B. W. art. 212 en volgende) toe te brengen.

Een merkwaardig praeadvies, van de hand van Mr R. Van Lennep, verscheen daarover in het Rechtskundig Weekblad van 3 April 1938 (7e jaargang, nr 29, kol. 1169-1226).

Het R. W. van 10 April 1938 (nr 30), bracht een belangwekkend artikel van Mr G. Spanoghe (kol. 1233-1248).

De daaropvolgende week kwam een leerrijke ontleding van de Fransche wet van 18 Februari 1938, van de hand van Mr A. Clerens (R. W. 1937-38, kol. 1269-1280); alsook een interessant advies van den vader der wet van 20 Juli 1932, Mr Frans Wittemans (R. W. 1937-38, kol. 1279-1286).

De verschillende voorgestelde teksten wer-

den, door de zorgen van Mr Wittemans, bijeengebracht in een synoptische tabel, waarvan aan elk der congresleden een exemplaar werd ter hand gesteld.

Dit alles vormde een degelijke basis voor de besprekingen van het congres, waarvan men het verslag kan vinden in het R. W. van 1 Mei 1938, nr 33 (kol. 1375-1378).

De praktische conclusie dezer besprekingen was, zooals men weet, de vorming van een commissie, belast met het uitwerken van een voorontwerp van wet, dat zij, rond 15 October 1938, met haar verslag zou overmaken aan het Bestuur van den Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden.

Deze commissie was samengesteld uit Mrs F. Wittemans, N. Gunzburg, L. van Bauwel, R. van Lennep en G. van Geyt.

Zij toog bijna onmiddellijk aan het werk en hield, zoo vóór als na, het rechterlijk verlof 1938, een viertal vergaderingen welke leidden tot het opstellen van huidig verslag. (a).

HOOFDSTUK II

Overzicht der te behandelen stof. — Staat der Werkzaamheden van de Commissie

De besprekingen, op de eerste vergadering van het 20e Rechtskundig Congres, te Leuven gehouden op 23 April j.l., deden uitschijnen,

(*) Dit verslag werd opgesteld en goedgekeurd vóór de openingsrede van den heer Procureur-Generaal Hayoit de Termicourt, getiteld « La femme devant la loi civile », in druk verscheen. Dit verklaart, dat de voorstellen van dezen gezaghebbenden rechtsgeleerde in het huidige werk niet werden besproken.

dat er tusschen de praktiseerende juristen een algemeene wensch bestond om de bestaande wetgeving op de volgende punten te verduidelijken of te wijzigen :

1) Bijzondere machtiging aan den « verwaarloosden echtgenoot », om de inkomsten van den echtgenoot, die zijn verplichting tot bijdragen in de behoeften van het gezin niet nakomt, in ontvangst te nemen (toepassingsveld, bevoegdheid, rechtspleging, voorwaarden, gevolgen);

2) Maatregelen tegen den echtgenoot, die zijn plichten grootelijks verzuimt (rechtspleging en gevolgen, inz. jegens derden);

3) Vorm der machtiging van de vrouw tot uitoefenen van een afzonderlijk beroep;

4) Last en vorm van het bewijs der samenstelling van het voorbehouden peculium der vrouw.

Bij nadere beschouwing kwam het de commissie voor, dat een volledige herziening van de wetgeving op de *gevolgen van het huwelijk* nog vele andere punten zou moeten bestrijken.

Een werkplan werd opgemaakt dat de te behandelen stof in vier hoofdstukken verdeelde. (Zie bijlage I).

Onmiddellijk werd dan een aanvang gemaakt met de studie van het onderwerp van hoofdstuk I, omschreven als : « Bepalingen er toe strekkend om de dekking der behoeften van het gezin te verzekeren :

A) door bekrachtiging der verplichting van elk der echtgenooten, om in de huwelijkslasten bij te dragen;

B) door wettelijke regeling van de huiselijke macht der vrouw en uitbreiding van het beginsel, neergelegd in de 2e en 3e volzinnen van art. 224 d. »

Deze studie leidde tot het opstellen en goedkeuren (b) van een voorontwerp van wet (zie bijlage III) dat enkel slaat op punt A van voormeld hoofdstuk I, maar dat niettemin, naar de opvatting der commissie, een sluitend geheel vormt. (Vgl. ook bijlage II).

Aangezien een geruime tijd zou kunnen verlopen, alvorens de commissie klaar zou zijn met de uitwerking der overige punten van haar werkplan (bijlage I), terwijl haar mandaat welhaast ten einde liep, heeft zij besloten, huidig verslag aan het bestuur van den Bond der Vlaamsche Rechtsgeleerden voor te leggen en verdere onderrichtingen van dit organisme af te wachten.

Deze procedure biedt trouwens het dubbele

voordeel van, eenerzijds, het betrekkelijk spoedig bereiken van een tastbaren uitslag mogelijk te maken en, anderzijds, de commissie in staat te stellen om, alvorens haar werkzaamheden voort te zetten, voeling te nemen met de rechtskundige wereld en er zich rekenschap van te geven, of deze den geest, waarin zij haar uitgebreide taak aanvatte, goedkeurt.

Er is nog een andere reden waarom de commissie aldus handelt. Het komt aan sommige harer leden voor dat, in stede van te trachten een aantal detailverbeteringen aan de bestaande wetgeving toe te brengen, op elk van de talrijke punten van haar werkplan, die nog open blijven, het misschien veel vruchtbaarder ware, de beginselen zelf van ons huwelijksrecht aan een grondige herziening te onderwerpen. Deze herziening zou hoofdzakelijk slaan, niet alleen op de persoonlijke verhoudingen tusschen de echtgenooten (mansgezag, enz.), en op den « staat » der gehuwde vrouw (beginsel der onbekwaamheid), maar tevens op de patrimoniale gevolgen van het huwelijk (huwelijksgoederenrecht), meer bijzonder op het z.g. « wettelijk huwelijksgoederenstelsel ».

HOOFDSTUK III

Commentaar der Teksten, door de Commissie voorgesteld, betreffende de Verplichting tot Bijdragen in de Huwelijkslasten

A) *Opmerkingen nopens den vorm der voorgestelde tekswijzigingen :*

Het kwam de commissie voor, dat een degelijke methode van wetgeving eischt, dat alleen de teksten, op den grond van het huwelijksrecht betrekkelijk, in het burgerlijk wetboek zouden voorkomen, terwijl diegene die hetzij de bevoegdheid, hetzij de rechtspleging, hetzij de strafrechtelijke sancties regelen, in de overeenstemmende wetboeken zouden dienen ondergebracht.

Dit verklaart waarom men hierna niet alleen voorstellen tot wijziging van het B. W. vindt, maar ook teksten, bestemd om respectievelijk in de wet op de bevoegdheid, in het wetboek van burgerlijke rechtsvordering en in het strafwetboek ingelascht te worden.

B) *Leidende gedachten der voorgestelde wijzigingen :*

Onder de huidige wetgeving bestaat er een zekere aarzeling nopens de volgende punten :

1) Behoort de bepaling van art. 214 b, al. I,

tot de openbare orde? Schakelt zij de toepassing der wettelijke of conventionele huwelijksvoorwaarden, op 't door haar geregelde punt, geheel of gedeeltelijk uit?

2) Welks is het toepassingsveld der bijzondere rechtsvordering, door art. 214 b, al. 2, ingesteld? Kan zij aangewend worden bij samenleven der echtgenooten, bij feitelijke scheiding, tijdens een geding tot scheiding van tafel en bed of tot echtscheiding, na uitgesproken scheiding (van tafel en bed of uit den echt)?

3) Welke voorwaarden dient de echtgenoot, die art. 214 b inroept, te vervullen? Dient, inz., de vrouw, die niet met haar man inwoont, voorafgaandelijk te bewijzen dat de gedragingen van dezen laatste haar hiertoe nopen? Mag de rechter den eisch voorloopig inwilligen, terwijl hij anderzijds een onderzoeksmaatregel nopens dit punt noodig oordeelt?

4) Welke «schuldvorderingen» worden in art. 214 b, al. 2, bedoeld? Geldt het enkel inkomsten, of ook kapitalen? enz.

5) Welke zijn de juiste gevolgen der bijzondere machtiging w. k. jegens de derden, inz. jegens de schuldenaars van den veroordeelden echtgenoot (wat kan of moet de andere echtgenoot doen, indien zij weigeren in zijn handen te betalen?) en jegens zijn schuldeischers?

De commissie is van meening, dat het oogenblik gekomen is, om bovenstaande vraagpunten (althans voor de toekomst) in den voor het gezin gunstigen zin op te lossen en tevens een paar nieuwe stappen te doen, om de dekking der behoeften van het gezin door een nalatigen of onwilligen echtgenoot te verzekeren.

De volgende hervormingen worden daarom door haar voorgesteld:

1) Van den regel van art. 214b, al. I, kan, in beginsel, bij huwelijksvoorwaarden afgeweken worden (vgl. art. 1134); dergelijke afwijking zou echter enkel in zooverre gelden, als zij de dekking der behoeften van het gezin niet in den weg zou staan (zie bijlage III, voorgesteld art. 214 Nb);

2) De «verplichting tot bijdragen in de huwelijkslasten» blijft bestaan, zoolang als het huwelijk zelf. Zij bestaat dus zoowel bij samenleven als bij feitelijke scheiding of scheiding van tafel en bed, alsook tijdens een geding tot scheiding van tafel en bed of tot echtscheiding. Zij bestaat niet meer als zoodanig na uit-

gesproken echtscheiding (voorgesteld art. 214Nh). — De regelen der bevoegdheid om over haar afdwingbaarheid te oordeelen zouden echter voortaan verschillen naar gelang de omstandigheden (zie de voorgestelde wijzigingen aan de wet op de bevoegdheid, 2bis en 2ter; adde, voor de bevoegdheid *ratione loci*: art. 48bis: zie ook nr 8, hierna).

3) De «machtiging» tot innen der schuldvorderingen van den plichtvergeten echtgenoot zal (volgens het ontwerp) slechts één der mogelijke *uitvoeringsmaatregelen* van de veroordeeling tot bijdragen in huwelijkslasten zijn. Deze veroordeeling zal dus voortaan steeds aan de «machtiging» dienen vooraf te gaan. (1) (Zie voorgestelde artt. 214Nc en 214NdI, aanhef). — De rechter zal dus steeds voorafgaandelijk het beginsel der afdwingbaarheid dezer verplichting, in hoofde van den eischer, dienen op te lossen. Echter, krachtens de spreuk «*primum vivere...*» zal: a) de Isat van het bewijs der onwaardigheid van den eischer (2) op den verweerder rusten (zie in het voorgestelde art. 214Nc, de woorden «zoo niet blijkt dat...»); b) wanneer dit punt niet «de plano» kan opgelost, zal een *voorloopige* veroordeeling kunnen uitgesproken (zie, voor den vrederechter, voorgesteld art. 58 ter W. B. R.; voor de rechtbanken van eersten aanleg is er natuurlijk geen tekst noodig, daar men nl. zijn toevlucht kan nemen tot het «kort geding»).

4) De machtiging zal kunnen slaan op *alle* schuldvorderingen, zoowel kapitalen als inkomsten, en niet alleen op die van den veroordeelden echtgenoot persoonlijk, maar ook op diegene waarvan hij als hoofd van de gemeenschap of als bewindvoerder over de goederen zijner minderjarige kinderen het beheer heeft (zie voorgesteld art. 214NdI, al. I).

5) De belangrijkste voorgestelde wijzigingen betreffen het uitwerksel der «machtiging» jegens derden:

a) De machtiging zal voortaan niet alleen strekken tot het *ontvangen* van betaling, maar ook tot het *eischen* hiervan, desnoods langs gerechtelijken weg (zie voorgesteld art. 214NdI, al. I).

De «gemachtigde» echtgenoot zou dus, als een soort «rechterlijk mandataris» van den echtgenoot in wiens rechten hij treedt, een ge-

ding kunnen voeren, zelfs tegen een derde, die het beginsel of het bedrag der beweerde schuld-vordering van laatstgenoemden echtgenoot be-twist. — Ten einde het gevaar, dat voor dezen uit een slechte verdediging zijner rechten door zijn echtgenoot zou kunnen voortvloeien, uit den weg te ruimen, bepaalt het voorgesteld art. 215 NdI, al. 3 (3), dat geen vonnis, in be-doeld geval geveld, aan den « vertegenwoor-digden » echtgenoot tegenstelbaar zal zijn, zoo deze niet regelmatig in zake geroepen werd.

b) De « machtiging » w. k. kan de belangen van sommige derden schaden (men denke b.v. aan den werkgever van den verwerenden echt-genoot). De vrees, de belangen van personen die zich niet kunnen verdedigen te schenden, doet den rechter soms aarzelen om den eisch in te willigen. Daarom schenkt het voorstel aan de derden, wier belangen geschaad worden (4) door de machtiging w. k., het recht, derden-verzet er tegen aan te teekenen, « zoo zij niet in zake geroepen werden ». (Zie art. 214 Nd2). Deze laatste zinsnede sluit in zich dat het de echtgenooten vrijstaat, deze derden in zake te roepen op den hoofdeisch.

c) Het bestaande art. 214g bepaalt, vrij lako-nisch, dat het vonnis van den vrederechter, dat machtiging inhoudt, door de derden-schulde-naars uitvoerbaar is op enkele kennisgeving, hun daarvan door den griffier gedaan. Dit voegt niet veel wezenlijks toe aan art. 214b, al. 2. In de plaats daarvan bepaalt ons ontwerp veel nauwkeuriger en vollediger, in welke ge-vallen de handelingen van den « veroordeel-den » echtgenoot ongeldig zullen zijn, en nl. door wie en tegen wie die nietigheid kan ge-vorderd worden. (Zie art. 214 NeI) (4bis).

d) Onder de huidige wetgeving heeft de ver-leende « machtiging » niet het minste uitwerk-sel jegens de schuldeischers van den « veroor-deelden » echtgenoot. Men is het er inderdaad over eens, dat de woorden « onverminderd de rechten van derden », in art. 214b, al. 2, be-teekenen dat de schuldeischers van den veroor-deelden echtgenoot, ondanks de « machtiging », derdenbeslag op dezes schuld-vordering kunnen leggen en zich daarop betalen, *juist alsof de be-slissing van den vrederechter ten voordeele van het verwaarloosde gezin niet bestond*.

Men begrijpt zeer goed waarom de wetgever van 1932 dit aldus geregeld heeft : elke echt-genoot is slechts tot bijdragen in de gezins-lasten verplicht « volgens zijn vermogen en zijn

staat » ; wordt hij onvermogen, dan herleidt die verplichting zich tot nul, evenals elke onder-houdsplicht. Maar het feit dat een echtgenoot zijn schulden niet betaalt, bewijst nog niet, dat hij onvermogen is. Er kan eenvoudig kwade wil over de heele lijn zijn, om niet te spreken over het geval van samenspanning tusschen dien echtgenoot en zijn schuldeischer, om den « gemachtigden » echtgenoot te berooven.

Soortgelijke moeilijkheden bestaan trouwens ook bij gewone veroordeeling tot uitkeering van onderhoudsgeld, b.v. tusschen ouders en kin-deren. (zie nl., voor het geval van faillissement van den onderhoudsplichtige, de tegenstrijdige meeningen, weergegeven in het Répertoire Pratique du Droit Belge, eenerzijds sub. V° Aliments, no 29 en de verwijzingen, anderzijds sub V° Faillite et Banqueroute, nrs 391 tot 393 en de verwijzingen).

Het voorstel behelst daarom de volgende schikkingen :

1° Nauwkeurige regelen nopens conflicten tusschen een onderhoudsgerechtigde (in het algemeen) en schuldeischers van den onder-houdsplichtige. (Zie art. 209 N). (5) ;

2° Toepassing van dezelfde regelen op de verplichting tot bijdragen in de huwelijksias-ten. (Zie art. 214 Nf, al. I). (6) :

3° Onder voorbehoud van die regelen, gelijk-stelling, *jegens de mededingende schuldeischers* (7) van den veroordeelden echtgenoot, van de « machtiging tot ontvangen » met een beslag-legging onder derde. (Art. 214 Ne 2, al. I en 2 (8). — Zij zal dus de schuldeischers van den « veroordeelden echtgenoot » niet beletten, op hun beurt beslag te leggen (al. 2 van art. 214 Ne) (8), maar hen wel verplichten een ver-deeling bij omslag te ondergaan, behoudens toevlucht tot artt. 209 N en 214 Nf. (Zie al. I, i.f., van art. 214 Ne 2).

6) Naast de hooger uiteengezette, betrekke-lijk lichte wijzigingen van de bestaande rege-ling, behelst het ontwerp een reeks bepalingen betreffende een *nieuwen* « uitvoeringsmaat-regel » van de veroordeeling tot bijdragen in de huwelijkslasten, dien wij noemen zullen : « de overdracht van beheer en genot ».

Het zijn de tusschen haakjes geplaatste ge-deelten (9) van art. 214 Nd I (al. 2 in zijn ge-heel, en al. 3 partim), 214 Ne (al. 3 i. f.), 214 Ne 2 (al. I partim, en al. 3 in zijn geheel), 214 Nf (partim).

Wij meenen dat de tekst van art. 214 Nd I, al. 2, die het beginsel der instelling behelst, duidelijk genoeg is, om geen commentaar te vergen.

Art. 214 Ne 2, al. 3 geeft aan die « overdracht van beheer en genot », in sommige opzichten, het karakter van een gedeeltelijke en tijdelijke (10) scheiding van goederen, zonder dat die scheiding de belangen van derden, die verworven rechten hadden op de goederen, waarop de overdracht betrekking heeft, aantast; zij zou inderdaad het vruchtgebruik van onroerende goederen of geïmmatriculeerde schepen (vanaf de overschrijving der « overdracht ») en van schuldvorderingen of aandelen op naam (van af haar beteekening aan den schuldenaar of aan de vennootschap) onvatbaar maken voor beslag door *latere* schuldeischers van den « veroordeelden » echtgenoot en ook voor afstand door dezen laatste. De beperking van die « onvatbaarheid » tot voormelde categorieën van goederen (bij uitsluiting nl. van lichamelijke roerende goederen) en de voorwaarden van publiciteit of semi-publiciteit zouden, voor normaal-voorzichtige derden, elke verrassing uitsluiten.

Het gebruikmaken van dit wapen zou trouwens, evenals het verleenen van de gewone « machtiging », *facultatief* zijn voor den rechter. (Zie de woorden : « de rechter *kan* », in al. I en « Hij *kan zelfs* » in al. 2 van art. 214 Nd I). — Ook zou die maatregel *vatbaar* zijn voor *herziening*, zooals de « machtiging ». (Zie art. 214 Nf).

7) Een andere nieuwigheid van het ontwerp is art. 214 Ng, volgens hetwelke de rechter, indien de man zijn plicht tot bijdragen in de huwelijkslasten niet vervult, de vrouw geheel of *gedeeltelijk* zou kunnen ontheffen van haar *onbekwaamheid* (11) wat de beschikking of het beheer over haar *eigen* goederen betreft. (12). Wij meenen dat dit voorstel niet hoeft verdedigd te worden.

8) *Bevoegdheid* : De hooger gecommenteerde teksten van het B. W. (behalve art. 209 N, voorlaatste alinea) spreken enkel over « den rechter », zonder aan te duiden over welken rechter het gaat. Deze vraag wordt opgelost door de voorgestelde wijzigingen aan de wet op de bevoegdheid. (Artt. 2bis, 2ter en 48bis).

a) Sub n° 2, i. f., werd er reeds op gewezen,

dat de *materieele bevoegdheid* om van de vorderingen in zake bijdrage in de huwelijkslasten kennis te nemen voortaan zou verschillen naar gelang de omstandigheden. — Het voorgesteld art. 2ter Bev. komt hierop neer, dat, in beginsel, de vrederechter hiervoor bevoegd zou zijn, doch enkel in eersten aanleg; de gewone regelen der bevoegdheid in betwiste zaken zouden echter hun imperium hernemen : 1° tijdens het geding tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed (dit wegens de verknochtheid van beide gedingen : 2° wanneer de vordering strekt « tot het bekomen, uitvoeren of inkrimpen van een veroordeeling tot bijdragen, die 24.000 frank 's jaars overtreft » (dit om, dank zij de tusschenkomst der hoven van beroep, eenheid in de rechtspraak te bereiken en verder om fiscale redenen).

Daar er voortaan geen andere rechtsvorderingen tot uitvoering van den « plicht van hulp » zullen zijn dan diegene voorzien door de artt. 214 Nc, 214 NdI en 214 Nf, waarop art. 2ter Bev. toepasselijk is, moest de verwijzing naar art. 212 uit art. 2bis Bev. wegvallen.

b) De *territoriale bevoegdheid* zal beheerscht worden door het gemeen recht (Bev. artt. 39 en 42) en, voor de geschillen tusschen echtgenooten die *niet* samenwonen, door het nieuwe art. 48bis Bev.

Deze laatste bepaling is algemeen en betreft niet alleen de geschillen nopens de verplichting tot bijdragen. Zij laat den eischer de keus tusschen den rechter der « laatste *gemeenschappelijke* woonplaats » (vgl. huidige artt. 214b, al. 2 en 221) en dezen van de *huidige*, « voornaamste verblijfplaats » van den verweerder. (De uitdrukking « *gemeenschappelijke woonplaats* » werd gekozen met het oog op art. 102, de woorden « voornaamste *verblijfplaats* », met het oog op art. 108 B. W.).

9) *Rechtspleging* :

Het kwam ons wenschelijk voor, de vormen der rechtspleging vóór den vrederechter in zake « bijdrage in de huwelijkslasten » zooveel mogelijk te doen aansluiten bij deze, door de KK. BB. n° 92, dd. 6 Februari 1935, en n° 291, dd. 31 Maart 1936, voorgeschreven in zake uitkeeringen tot onderhoud (W. B. R., Boek I, titel XI).

Vandaar de bepaling van W. B. R., art. 58bis, § I. De volgende §§ van dit artikel regelen de afwijkingen, die ons noodzakelijk toeschenen.

— Alleen § IV vergt, meenen wij, eenig commentaar : deze bepaling voorziet en organiseert de mogelijkheid, het vonnis, ten voordeele van den verwaarloosden echtgenoot geveld, bij uitbreiding te doen beteekenen aan derden, die er niet met dit doel in vermeld zijn, dit met het oog op B. W. art. 214 Nl, al. 3 en 214 Ne 2. Zulks zal natuurlijk het nut van die vonnissen veel verhoogen, en nl. een snelle en afdoende bestrijding van pogingen tot ontduiking (verandering van werkgever, enz.) mogelijk maken.

Wij achten het niet noodig, voor de rechtspleging vóór de rechtbanken van eersten aanleg of vóór de hoven van beroep, bijzondere regelen vóór te schrijven.

b) Art. 58ter W. B. R. werd reeds gecommenteerd sub n° 3, litt. b.

10) Strafbepalingen :

De draagkracht en het nut van de voorgestelde wijzigingen aan art. 391bis S. W. B., zullen aan geen enkel jurist ontsnappen. De daarin vervatte uitbreiding van de bepalingen, die de familieverlating straffen, ligt in de lijn van het nieuwste strafrecht, zoowel op nationaal als op internationaal gebied.

Antwerpen, 8 October 1938.

De Verslaggever,
G. Van Geyt.

De Voorzitter,
Fr. Wittemans

(a) Dit verslag werd goedgekeurd door al de leden der commissie, behalve Prof. van Bauwel, die door omstandigheden van persoonlijk aard verhinderd was, daadwerkelijk deel te nemen aan de werkzaamheden der commissie.

(b) Zelfde opmerking als onder verwijzing a.

(1) Deze oplossing biedt o. m. het groote voordeel, dat een dergelijke veroordeeling tot basis kan dienen van een wettelijke hypotheekinschrijving, wat met de «machtiging», krachtens het bestaande art. 214b verleend, niet het geval is. (Zie de studie van Mr A. Rodenbach, verschenen in R. W., 1937-38, kol. 1543-1546.)

(2) Men weet dat, volgens de vaststaande rechtspraak, de echtgenoot van wie de vervulling van den plicht van samenwoning of van hulp (=gemeenrechtelijke verplichting tot bijdragen in de huwelijkslasten) geëischt wordt, in sommige gevallen van plichtverzuim van den anderen echtgenoot een soort «exceptio non adimpleti contractus» kan tegenwerpen; vgl. de voorgestelde toevoeging aan art. 214a en, in art. 214 Nc. de woorden : «zoo niet blijkt dat de andere echtgenoot *zwaarwichtige schuld* heeft».

(3) Zie verder, onder n° 6, het commentaar van het tusschen haakjes geplaatste *alinea 2* van art. 214 NdI, alsook van de tusschen haakjes geplaatste deelen der daaropvolgende teksten.

(4) Naar gemeen recht staat derdenverzet enkel open voor diegenen, wier *rechten* benadeeld werden. (Zie W. B. R., art. 474.)

(4bis) Men sla voorloopig geen acht op de tusschen haakjes geplaatste deelen van dit artikel (Vgl. nota 3).

(5) Adde art. 211bis, waarvan eenieder het nut zal inzien.

(6) Art. 214 Nf, al. 2, vergt geen commentaar, meenen wij.

(7) Jegens de derden-schuldnaars wordt een soortgelijke uitslag bereikt door de nieuwigheid, sub. litt. a, hierboven, gecommenteerd.

(8) Voor het commentaar van art. 214 Ne 2, al. 3, zie verder, sub. n° 6, en vgl. nota 3.

(9) Mocht deze nieuwe instelling te «verregaand» geacht worden, dan zou het volstaan, die tusschen haakjes geplaatste bepalingen uit het ontwerp te laten wegvallen.

(10) Vgl. art. 214 Nf.

(11) Deze bepaling zou natuurlijk kunnen wegvallen, indien het beginsel der «onbekwaamheid» van de gehuwde vrouw afgeschaft werd.

(12) Vgl. art. 221.

Bijlage I.

WERKPLAN,

door de commissie tijdens haar eerste bijeenkomst
aanvaard

De stof zal verdeeld worden in de volgende
hoofdstukken :

I. — Bepalingen, er toe strekkend om de dekking der behoeften van het gezin te verzekeren :

A) door bekrachtiging der verplichting van elk der echtgenooten, om in de huwelijkslasten bij te dragen;

B) door wettelijke regeling van de huiselijke macht der vrouw en uitbreiding van het beginsel, neergelegd in de 2de en 3de volzinnen van art. 224d.

II. — Bescherming der vrouw tegen machtsmisbruiken van den man :

A) door beperking van het beschikkingsrecht van den man over de gemeenschapsgoederen;

B) door inrichting van de rechterlijke tusschenkomst, waarvan het beginsel neergelegd is in art. 214j.

III. — Vereenvoudiging der bestaande regelen nopens den vorm der toekenning en nopens het bewijs van het bestaan en de uitgestrektheid van bijzondere machten der vrouw :

A) machtiging tot uitoefening van een beroep (art. 223, a, b, c, d);

B) algemeene machtiging der vrouw (art. 221);

C) gevallen, voorzien door de artt. 214i en 222;

D) geval van minderjarigheid van den man (art. 224g);

E) voorbehouden peculium der vrouw : last en vorm van het bewijs zijner samenstelling :

1° tusschen de echtgenooten onderling;

2° tegen of door derden (verkrijgers van zakelijke rechten en gewone schuldeischers) (art. 224e).

F) het naamdragen (art. 213b).

IV. — A) Herziening van het huwelijksgoederenrecht en voornamelijk van het wettelijk stelsel;

B) Herziening der beginselen van het mansgezag en van de onbekwaamheid der vrouw.

Bijlage II.

VERGELIJKENDE LIJST
van

eenerzijds : de bepalingen van het B. W. (artt. 214a tot 214h) en de daarbij hoorende voorstellen van Mrs Wittemans en van Lennep, alsook van het «Journal des Juges de Paix», opgenomen in de synoptische tabel,

Burgerlijk Wetboek (W. 20-7-192) en voorstellen, op het Congres te Leuven besproken.
(Zie synoptische tabel.)

B. W. art. 214a

B. W. art. 214b, al. 1.

(Vgl. B. W. artt. 1409, 5°;
1448, 1537;
1530, in fine;
1540, i. f.; 1575.)

B. W. art. 214b, al. 2.

V. L.: komma
nieuw al. 3

» » 4

» » 5 (ad. artt. 301-303)

J. J. P.: 1° voorstel

2° »

3° »

nieuw al. 3

» » 5 (?)

Ws: nieuw al. 4

» » 5 (ad. art. 268)

» » 6

B. W. art. 214c, al. 1.

J. J. P.: diverse voorstellen (a, b, c, d)

B. W. art. 214c, al. 2.

B. W. art. 214d (al. 1, 2 en 3)
voorstel J. J. P. }

B. W. art. 214e, al. 1

Id. al. 2

B. W. art. 214f.

B. W. art. 214g, al. 1.

id. al. 2.

id. al. 3.

B. W. art. 214h, al. 1.

id. al. 2.

Voorstel J. J. P. (nieuw al. 3).

Voorstel Ws. (toevoeging aan al. 2):

1° volzin

2° »

(c) Verklaring der afkortingen:

B. W. = Burgerlijk Wetboek.

Bev. = Wet op de bevoegdheid.

W. B. R. = Wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

S. W. B. = Strafwetboek.

Ws = Voorstel van Mr Wittemans.

uitgedeeld op het Rechtskundig Congres (23 April 1938),

en anderzijds : de teksten, door de commissie voorgesteld en op dezelfde aangelegenheden betrekkelijk. (c)

Teksten, door de commissie voorgesteld.
(Zie bijlage III.)

ongewijzigd.

214a, al. 2 (nieuw).

214Nb, al. 1 en 2.

{ 214Nc, 214Nd1, 214Ne2, 214Nh; Bev. 2ter, 48bis;
W. B. R. 58bis, § IV, 58ter; S. W. B. 391bis.

214Nd1, al. 1.

214Nc

214Nd1, 214Nh; Bev. 2ter
te verwerpen

214Nc

Bev. 48bis

onnoodig

214Nd1, al. 1

Bev. 2ter

214Nc, 214Nd1, aanhef; Bev. 2ter.

214Nh; Bev. 2ter.

214Nd1, al. 1; 214Ne1; W. B. R. 58bis, § IV.

W. B. R. 58bis, § I (Vgl. 55 en 56).

onnoodig (vgl. Ws).

W. B. R. 58bis § VII

(het overige onnoodig:

vgl. W. B. R. 17 en 135; 58bis § V).

W. B. R. 58bis § II (adde § V, al. 3).

Bev. 2ter.

W. B. R. 57 en 58bis § I.

214Nf, 209N.

214Nc1, 214Ne2; W. B. R. 58bis §§ III, IV en V.

onnoodig (vgl. W. B. R. 58bis, §§ III, IV en V.

W. B. R. 58bis §§ III en IV.

W. B. R. 58bis §§ I en V; 56 § 2; 49 §§ 1, 2 en 3.

W. B. R. 58bis § VI.

W. B. R. 58bis §§ I en V.

(Vgl. 58 en 56 § I).

214Ne1.

214Nd2 (vgl. W. B. R. 474).

VL = Voorstel van Mr Van Lennep.

J. J. P. = Voorstel van het Journal des Juges de Paix.

N (b.v.b. 214 N b) = nieuwe tekst, door de commissie voorgesteld, en niet te verwarren met een bestaand artikel van het B. W., dat overigens hetzelfde nummer voert.

Bijlage III.

VOOR-ONTWERP VAN WET

op de verplichting tot bijdragen in de huwelijkslasten

Art. I. — Art. 209 van het burgerlijk wetboek wordt vervangen door den volgende tekst :

Art. 209N. — De herziening van een vonnis of overeenkomst, waardoor een onderhoudsverplichting begroot wordt, kan gevorderd worden :

a) door elk der partijen, voor de toekomst, indien de behoeften van de eene of het vermogen van de andere gewijzigd zijn;

b) door de schuldeischers van den onderhoudsplichtige, handelend in de plaats van hun schuldenaar; deze schuldeischers kunnen zelfs voor de vervallen, doch niet-betaalde termijnen herziening vorderen, zoo hun rechten bedrieglijk benadeeld werden.

Wanneer een vordering tot herziening is ingediend, kan de rechter, waarbij ze aanhangig is, of de voorzitter der rechtbank van eersten aanleg van de woonplaats van den onderhoudsgeuieter, zelfs in kort geding ten huize, in afwachting van de beslissing ten gronde, elke vrijwillige of gedwongen uitbetaling der kwesieuze onderhoudsschuld geheel of gedeeltelijk doen schorsen, alle zaken blijvende in denzelfden stand.

Ingeval van faillissement van den onderhoudsplichtige zal, ten opzichte van de massa, de eischbaarheid van de onderhoudsmiddelen van rechtswege geschorst zijn, van den dag van het verklaard vonnis af tot hierover anders zal beslist zijn in de vormen, die de faillissementswet bepaalt. (1)

Art. II. — Aan het slot van hoofdstuk V van titel V van boek I van het Burgerlijk Wetboek wordt volgende bepaling ingelascht :

Art. 211bis. — Elk vonnis over den grond in zake onderhoudsverplichting of in zake verplichting tot bijdragen in de huwelijkslasten zal het bedrag en de bron der inkomsten van den verweerder, waarop de rechter zijn beslissing gesteund heeft, vermelden.

Art. III. — Aan art. 214a van het Burgerlijk Wetboek wordt een tweede alinea toegevoegd, opgesteld als volgt :

Art. 214a, al. 2. De verplichting, in de vorige alinea bedoeld, blijft geschorst, zolang de andere echtgenoot, door zijn tekortkomingen aan de huwelijksplichten, de samenwoning ondraaglijk maakt.

Art. IV. — De artikelen 214b tot en met 214h van het Burgerlijk Wetboek worden vervangen door de volgende bepalingen :

Art. 214Nb. — Elk der echtgenooten draagt bij in de huwelijkslasten volgens hun wederzijdsche vermogen en staat, behoudens de afwijkingen, door hun huwelijksvoorwaarden bepaald.

Deze afwijkingen worden echter niet in acht genomen, wanneer zij tot gevolg zouden hebben, dat in de behoeften van het gezin niet zou kunnen voorzien worden.

Art. 214Nc. — De echtgenoot, die niet voldoet aan de verplichtingen, in het vorig artikel omschreven, kan, zoo niet blijkt dat de andere echtgenoot zwaarwichtige schuld heeft, tegenover dezen laatste veroordeeld worden tot zulke bijdragen als de rechter passend acht.

Art. 214Nd1. — Om de uitvoering van die veroordeeling te verzekeren en op vordering van den belanghebbenden echtgenoot, kan de rechter dezen, door hetzelfde vonnis of door een later vonnis, machtigen om,

in de plaats en bij uitsluiting van den veroordeelden echtgenoot, doch in de perken en voorwaarden die hij door dezelfde beslissing zal bepalen, betaling te eischen en te ontvangen van tegenwoordige of toekomstige schuldvorderingen van één der echtgenooten, van de gemeenschap of van de kinderen.

(Hij kan zelfs, met hetzelfde doel en op dezelfde wijze, aan den eerstbedoelden echtgenoot rechten van beheer en van genot overdragen, die de veroordeelde echtgenoot op welbepaalde, tegenwoordige goederen bezit.)

Nochtans zal geen vonnis, ten gunste van een derde geveeld tegen den echtgenoot, die krachtens (één) de(r) beslissing(en), in de (beide) vorige alinea(s) bedoeld, in rechten verscheen, aan den anderen echtgenoot tegenstelbaar zijn, zoo deze niet regelmatig in zake geroepen werd.

Art. 214Nd2. — De derden, wier belangen geschaad worden door de beslissing, in het eerste (of in het tweede) lid van vorig artikel bedoeld, kunnen derdenverzet ertegen aantekenen, zoo zij niet in zake geroepen werden.

Art. 214Ne1. — Elke gerechtelijke of buitengerechtelijke handeling, behalve de bewaringsdaden, door een echtgenoot verricht na uitspraak van de beslissing, waardoor hem de macht daartoe onttrokken werd, zal rechtens nietig zijn.

Deze nietigheid zal slechts kunnen ingeroepen worden door den echtgenoot, die bedoelde beslissing bekwam, door de kinderen of door hun wettelijke vertegenwoordigers of rechthebbenden.

Zij zal niet kunnen uitgesproken worden tegen derden, waaraan die beslissing niet regelmatig beteekeend werd, tenzij hun kwade trouw bewezen is en onverminderd hetgene hierna zal bepaald worden voor de mededingende schuldeischers, (de verkrijgers van zakelijke rechten en de overnemers van schuldvorderingen of aandeelen op naam).

Art. 214Ne2. — De machtiging om betaling van een schuldvordering te ontvangen, in de termen van art. 214Nd1, lid 1 (of 2) verleend, zal, na regelmatige beteekening aan den derde-schuldenaar, tegenover mededingende schuldeischers van den veroordeelden echtgenoot en, desgevallend, van de gemeenschap, gelden als een vanwaarde verklaarde beslaglegging onder derde, behoudens hetgene in het volgende artikel zal bepaald worden.

Voor het overige zal de maatregel, in het eerste lid van art. 214Nd1 bedoeld, het vervolgingsrecht der derden-schuldeischers onaangetaast laten, zelfs indien hun vordering slechts na die beslissing ontstond.

(De overdracht van rechten, in het tweede lid van art. 214Nd1 bedoeld, zal, daarentegen, tegenstelbaar zijn aan schuldeischers, verkrijgers van zakelijke rechten en overnemers van schuldvorderingen of van aandeelen op naam, wier rechten niet dagteekenen : van vóór de overschrijving van die overdracht, wanneer het onroerende goederen of geïmmatriculeerde schepen of booten betreft; van vóór de beteekening aan den schuldenaar of aan de vennootschap, wanneer het een schuldvordering of een aandeel op naam betreft; één en ander onder voorbehoud van hetgene in het volgende artikel zal bepaald worden.)

Art. 214Nf. — Op de veroordeeling, in art. 214Nc voorzien, en op de uitvoeringsmaatregelen, in art. 214Nd1, lid 1 (en lid 2) bedoeld, zijn de bepalingen van art. 209N toepasselijk.

De beslissingen, in de vorige alinea bedoeld, kunnen ook geheel of gedeeltelijk ingetrokken worden, indien een verbetering in de verhoudingen tusschen de echtgenooten zulks wettigt.

Art. 214Ng. — In het geval, in art. 214Nc bedoeld, kan de rechter de vrouw geheel of gedeeltelijk onthef-
fen van haar onbekwaamheid, wat de beschikking of
het beheer over haar eigen goederen betreft.

Art. 214Nh. — De artikelen 214Nb tot 214Ng blijven
toepasselijk tijdens het geding tot echtscheiding of tot
scheiding van tafel en bed (2) en zelfs na de uit-
gesproken scheiding van tafel en bed.

Art. V. — *In alinea 1 van art. 2bis der wet op de
bevoegdheid worden de woorden: « de artikelen 205,
206, 207 en 212 » vervangen door: « de artikelen 205,
206 en 207 ».*

*De tweede alinea van gezegd art. 2bis wordt op-
geheven.*

Art. VI. — *In de wet op de bevoegdheid worden de
volgende bepalingen ingelascht, respectievelijk na art.
2bis en na art. 48:*

Art. 2ter. — Zij nemen insgelijks kennis, doch enkel
in eersten aanleg, van de vorderingen, gesteund op de
artikelen 214Nc, 214Nd1, al. 1 (en 2), 214 Nf en 214Ng
van het burgerlijk wetboek, voor zoover deze niet strek-
ken tot het bekomen, uitvoeren of inkrimpen van een
veroordeeling tot bijdragen, die 24.000 frank 's jaars
overtreft, en behalve wanneer, op het oogenblik hunner
instelling, een geding tot echtscheiding of tot scheiding
van tafel en bed aanhangig is.

Art. 48bis. — De geschillen tusschen echtgenooten
die niet samenwonen worden gebracht vóór den rechter
der laatste gemeenschappelijke woonplaats of vóór dien
der huidige, voornaamste verblijfplaats van den ver-
weerder.

Art. VII. — *Aan boek I van het eerste deel van het
wetboek van burgerlijke rechtsvordering worden de vol-
gende bepalingen toegevoegd:*

Titel XII. — Rechtspleging vóór het veredegerecht
in zake bijdrage in de huwelijkslasten.

Art. 58bis. — § I. De bepalingen van titel XI van het
huidige boek zijn toepasselijk op de vorderingen, bedoeld
in art. 2ter der wet op de bevoegdheid, behoudens de
hierna bepaalde afwijkingen.

§ II. Wordt het vonnis bij verstek gewezen, dan wordt
het door den griffier van ambtswege betekend aan de
in gebreke blijvende partij.

Het verzet moet, op straf van verval, binnen acht
dagen na de kennisgeving gedaan worden.

Het kan geschieden in dezelfde vormen als de hoofd-
eisch.

§ III. Het vonnis, bij verstek of op tegenspraak
gewezen, wordt door den griffier, zoo één der partijen
hem daartoe verzoekt, bij uittreksel betekend aan de
derden, die er met dit doel in aangeduid zijn.

De inhoud en de vorm van dit uittreksel kunnen bij
K. B. geregeld worden.

§ IV. Op eenvoudig mondeling of schriftelijk verzoek
van één der partijen kan de vrederechter bevelen, dat
het vonnis bij uittreksel zal betekend worden aan één

of meer andere derden. In dit geval bepaalt hij tevens
den inhoud en den vorm van dit uittreksel.

Dit bevel wordt van ambtswege door den griffier be-
teekend aan den anderen echtgenoot.

Het kan door dezelfde rechtsmiddelen bestreden wor-
den, als de vonnissen, in § II bedoeld.

§ V. De beteekeningen van vonnissen en bevelschrif-
ten, in hun geheel of bij uittreksel, in de bovenstaande
paragrafen voorzien, worden gedaan door den griffier,
in de vormen, door art. 49, §§ 1, 2 en 3 geregeld.

Deze beteekeningen halen den tekst van de eerste
alinea van art. 214Ne1 aan.

De nederlegging ter post wordt door den griffier
gedaan, op zijn laatst, één dag na de uitspraak, in de
gevallen van § II, al. 1 en van § IV, al. 2, en één dag
na het geldig aan hem gedane verzoek (vergezeld van
de storting der verschuldigde kosten) in de andere
gevallen. De Zon- en feestdagen worden niet mee-
gerekend.

§ VI. Als datum van betekening geldt de dag der
aanbieding, door de post, in de woonplaats van den
beteekende of, in het geval van art. 49 § 3, in het
parket van den Procureur des Konings.

§ VII. Artikel 135 van dit wetboek is van toepassing
op de vonnissen bij verstek, gewezen op de vorderingen,
in het huidig artikel bedoeld, alsook op het bevel, voor-
zien in § IV.

Art. 58ter. — Wanneer het niet gepast voorkomt,
onmiddellijk ten gronde te beslissen over één der vorder-
ingen, in het vorig artikel bedoeld, kan de vrederech-
ter, zelfs van ambtswege, een voorloopige beslissing
vellen, waarvan hij den geldigheidsduur bepaalt.

Art. VIII. — *In den Nederlandschen tekst van de
eerste alinea van art. 391bis van het strafwetboek
wordt, na de woorden « meer dan drie maand », het
woord « vrijwillig » ingelascht.*

Art. IX. — *Alinea 2 van voormeld art. 391bis wordt
vervangen door den volgende tekst:*

(S. W. B., art. 391bis, al. 2). — Wordt met dezelfde
straffen bestraft, de niet-naleving, in de voorwaarden,
bij de voorgaande alinea voorzien, van de geldelijke ver-
plichtingen, bedoeld bij de artikelen 205, 214Nb, 301
en 340b van het burgerlijk wetboek.

Art. X. — *Het begin van het eerste lid van art. 2
der wet van 14 Januari 1928, aangevuld door deze van
30 Mei 1931, wordt gewijzigd als volgt:*

(Art. 2, al. 1.) — Wanneer een persoon die, in de
voorwaarden, voorzien door art. 1, onderhoudsmiddelen
of een geldelijke bijdrage in de huwelkslasten verschul-
digd is, meer dan drie maanden ingebreke is gebleven
de termijnen ervan te kwijten, wordt hij door den vrede-
rechter ontboden...

(1) Vgl. art. 476 der faillissementswet en Répert. prat.
du Droit Belge, V° Aliments (n° 29 en de verwijzingen)
en V° Faillite et Banqueroute (n°s 391 tot 393 en de
verwijzingen).

(2) Zie echter, hierna, wet op de bevoegdheid, art. 2ter.

VLAAMSCHE JURISTEN ABONNEERT U OP
HET "RECHTSKUNDIG WEEKBLAD"!!!

RECHTSPRAAK

87

HOF VAN VERBREKING

2e Kamer. — 24 October 1938.

Voorzitter : M. Jamar.
 Verslaggever : M. Vitry.
 Op. Min. : M. Cornil.

FISCAAL RECHT. — GRONDBELASTING. — VER-
 MINDERING WEGENS KROOSTRIJK GEZIN. —
 WAT WORDT BEDOELD DOOR PERSONEN « TEN
 LASTE » ?

*Wanneer door de samengeschakelde wetten op de in-
 komstenbelasting een vermindering van de grond-
 belasting wordt toegestaan wegens de aanwezigheid
 van « personen ten laste » van het gezin, dienen deze
 bewoondingen aldus opgevat dat de voorwaarde door
 de wet gesteld aanwezig is van het oogenblik dat
 deze personen deel uitmaken van het gezin, welke
 ook hun persoonlijke bestaansmiddelen mogen zijn.
 In geval van dubbelzinnigheid dient de wet tegen den
 fiscus verklaard te worden.*

Wwe Vercruysse t/ Beheer van Geldwezen.

Gehoord Raadsheer Vitry in zijn verslag, en op
 de conclusiën van den heer Léon Cornil, Advocaat
 Generaal;

Gelet op het arrest door het Hof van Beroep te
 Gent op 16 November 1937 geveld :

Omtrent het eenig middel tot verbreking : schen-
 ding van art. 13 parag. 2, en 25 parag. 7 van de
 door Koninklijke Besluit de dato 6 Augustus 1931
 samengeschakelde wetten op de inkomsten belasting-
 en, doordat het bestreden arrest heeft beslist dat
 er geen reden bestaat om eischer, wat betreft het
 dienstjaar 1934, en vermindering van de grond-
 belasting te laten genieten hoofdens het bestaan
 van een kind dat deel van het gezin uitmaakte,
 alswanneer dit gezin ten minste drie kinderen heeft
 geteld, en dat onder voorwendsel, dat het bedoeld
 kind persoonlijke bestaansmiddelen zou bezitten;

Overwegende dat bestreden arrest vaststelt dat
 het gezin van wijlen Stanislas Vercruysse *echt-
 genoot* van eisчерes, vier kinderen heeft geteld en
 dat zijn zoon Jean op 1 Januari 1934 van zijn gezin
 deel uitmaakte;

Overwegende dat het Hof van Beroep niettemin
 aan de reclamante het voordeel van art. 13 par. 2
 van voormelde wetten weigert te verleen en om
 reden dat Jean Vercruysse voor de aanvullende per-
 soneele belasting aangeslagen werd, voor het dienst-
 jaar 1935, op grond van een inkomst van 30.000 fr.
 en dat hij dus wegens het bedrag van zijn persoon-
 lijke bestaansmiddelen niet als ten laste van het
 gezin kon beschouwd worden;

Overwegende dat bestreden arrest de woorden
 « ten laste », die in deze wetsbepalingen voorkomen,
 verklarende, besloten heeft dat het niet voldoende
 is, om het hoofd van het gezin van de vermindering
 te doen genieten, dat het kind van het gezin deel
 uitmaakt;

Overwegende dat vóór de wet van 13 Juli 1930
 vermindering wegens gezinslasten slechts voorzien
 was in zake bedrijfsbelasting en supertaxe;

Overwegende dat art. 43 van de door Koninklijk
 Besluit de dato 8 Januari 1923 samengeschakelde
 wetten in het hoofdstuk voorkomt dat over de
 supertaxe handelt en luidde als volgt : « Worden
 beschouwd als familieleden ten laste van den be-
 lastingsplichtige, mits zij deel uitmaken van het
 gezin : 1° zijne echtgenoot; 2° zijn verwanten in de
 opgaande linie en die van zijn echtgenoot; 3° zijn
 afstammelingen of zijverwanten tot en met den
 tweeden graad. Bij hertrouw zijn deze bepalingen
 van toepassing op de verwanten in de opgaande
 linie, de afstammelingen of zijverwanten van beide
 echtgenooten;

Overwegende dat daaruit blijkt dat de wetgever
 van de familieleden slechts een enkel voorwaarde
 vereischte om als ten laste van den belastingplich-
 tige beschouwd te worden : dat zij deel uitmaakten
 van het gezin, welke ook hun persoonlijke bestaans-
 middelen waren;

Overwegende dat, luidens de memorie van toe-
 lichting, een van de oogmerken door de regering
 bij het neerleggen van het wetsontwerp — later
 de wet van 13 Juli 1930 — nagestreefd bestond in
 de algemeene vermindering van het grondsaauslag-
 percentage alsook een verlaging ten voordeele der
 kroostrijke gezinnen : en het is daar dat artikel 7
 van het wetsontwerp luidde dat op verzoek van den
 belanghebbende de grondbelasting op een huis be-
 woond door het hoofd van een gezin dat ten minste
 vier kinderen telt verminderd wordt met 5 % voor
 elk kind dat ten laste is;

Overwegende dat het begrip « last » door de nieuwe
 wet niet gewijzigd werd;

Overwegende dat in het verslag door den heer
 Possenier voor de Kamer van Volksvertegenwoor-
 digers uitgebracht te lezen staat in het hoofdstuk
 aangaande de grondbelasting : « zekere leden van
 de Commissie hadden het volgende amendement
 voorgesteld : « Worden beschouwd als niet meer ten
 laste de kinderen die ten minste de $\frac{2}{3}$ van het ont-
 laste minimum der bedrijfsbelasting verdienen »;
 maar uwe Commissie heeft met eenparigheid van
 stemmen besloten het voordeel van de vermindering
 slechts te verleen en aan de huisgezinnen die drie
 kinderen « ten laste » tellen, met dien verstande dat
 als « kinderen ten laste » zullen worden beschouwd
 zij die in art. 15 parag. 5 van het wetsontwerp zijn
 aangeduid »;

Overwegende dat dit art. 15 parag. 5, dat dit-
 maal in het hoofdstuk betreffende de bedrijfsbelas-
 ting voorkomt, de herhaling is van het art. 43 van
 het hoofdstuk van de supertaxe van de samen-
 geschakelde wetten van 8 Januari 1928, en dat hier-
 boven is overgeschreven;

Overwegende dat ten opzichte van gezegd art. 15
 parag. 5, M. Possenier in zijn verslag het volgende
 gezegd heeft : « Het wetsontwerp verandert niet de
 opsomming van de menschen die, volgens de samen-

geschakelde wetten, als ten laste van den belastingplichtige worden beschouwd »;

Overwegende dat dit artikel van het ontwerp art. 19, II, parag. 6 en 7 der wet van 13 Juli 1930 en art. 25 parag. 7 en 8 van de door Koninklijk Besluit van 8 Oogst 1931 samengeschakelde wetten is geworden;

Overwegende dat aan dit artikel weliswaar een laatste parag. 9 is gehecht dat zegt dat, indien personen ten laste persoonlijke bestaansmiddelen genieten, dan, de in parag. 5 voorziene verhooging met deze middelen wordt verminderd;

Maar overwegende dat deze parag. 9 van zulken aard niet is om de in het parag. 7 gegeven begripsomschrijving van de bewoording « personen ten laste » te wijzigen; dat zij er zich inderdaad bij bepaalt een beperking te voorzien in de mate waarin, op grond van parag. 5 van hetzelfde artikel, de personen ten laste in aanmerking moeten komen voor de bepaling van het minimum der bedrijfsinkomsten dat voor de bedrijfsbelasting ontlast is;

Overwegende dat, indien de wetgever gewild had dat de persoonlijke bestaansmiddelen van de personen ten laste de vermindering van de grondbelasting bedrijfsbelasting en supertaxe konden beïnvloeden hij inderdaad nauwkeurig zou bepaald of gezegd hebben zooals art. 7 van het Koninklijk Besluit n° 271 van 30 Maart 1936 het deed, vanaf welke som de persoonlijke bestaansmiddelen die personen buiten de berekening van de verminderingen zouden stellen, die zonder persoonlijke bestaansmiddelen, zouden beschouwd geweest zijn als ten laste van den belastingplichtige;

Overwegende eindelijk dat uit het Verslag aan den Koning dat bedoeld Koninklijk Besluit n° 271 voorafgaat blijkt dat de betwiste vraag voor het minste twijfelachtig was na de inwerkingtreding der wetten op 8 Augustus 1931 samengeschakeld : « Indien, zeggen de stellers van het document, de wet wel met naam de personen aanduidt die als ten laste mogen beschouwd worden, is het toch niet duidelijk bepaald wanneer een persoon of een kind ten laste is; de nieuwe tekst vult deze leemte aan en maakt een einde aan de moeilijkheden die tegenwoordig te dien opzichte oprijzen »;

Overwegende dat de wet in geval van dubbelzinnigheid tegen den fiscus moet verklaard worden;

Overwegende dat die considerans doen blijken dat bestreden arrest door te beslissen zooals het deed, de in het middel voorziene wetsbepalingen heeft geschonden;

Om deze redenen :

Verbreekt bestreden arrest, beveelt dat onderhavig arrest zal overgeschreven worden op de registers van het Hof van Beroep te Gent en dat melding ervan zal gedaan worden in den rand van de vernietigde beslissing;

Laat de kosten ten laste van den Staat en verwijst de zaak naar het Hof van Beroep te Brussel.

88

HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

Kamer van Inbeschuldigingstelling

19 Januari 1938

Voorzitter: M. Heyze

Raadsheeren: MM. Mechelynck en Van Dyck

Adv. Gen.: M. Sabbe

GEBRUIK DER TALEN. — STRAFZAKEN. — AKTE VAN BEROEP IN HET FRANSCH OPGESTELD IN EEN GEDING MET NEDERLANDSCHE RECHTSPLEGING. — NIETIGHEID.

Wanneer een akte van beroep in het Fransch werd opgesteld in een zaak waarin de Nederlandsche taal werd gebruikt als taal van de rechtspleging, is deze akte nietig. Verdachte had het recht ter greffie zijne verklaring in het Fransch te doen, maar de akte welke ervan diende opgesteld te worden, moest in het Nederlandsch worden opgemaakt, daar deze de taal van de rechtspleging is en er moest in vermeld worden dat de verdachte zijn verklaring in het Fransch had afgelegd.

O. M. t/ Vouwe

Gehoord het verslag gedaan aan de Kamer van inbeschuldigingstelling door den Heer Sabbe, Substituut-Procureur Generaal, en gezien zijn geschreven en ondertekend aanzoek alsook al de stukken van het proces met het bovengezegd bevel overgemaakt, alles ter tafel gelegd, het bovengezegd aanzoek luidende als volgt :

De Procureur Generaal bij het Hof van Beroep van Brussel ;

Gezien de stukken van het onderzoek en het beroep ingesteld den 4 Januari 1933 door V. L....

Verdacht van oplichting en misbruik van vertrouwen, tegen het bevel van de raadkamer der Rechtbank van eersten aanleg zetelende te Antwerpen in dato van 3 Januari 1938, beteekend den 3 Januari 1938, hetwelk het bevel van aanhouding afgegeven ten haren laste, den 31 December 1937, door den Heer Onderzoeksrechter Van Hal, bekrachtigd ;

Aangezien te recht de Nederlandsche taal ter zake gebruikt werd als taal der rechtspleging ;

Aangezien, in overeenkomst met de bepalingen van artikel 12 der wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, de Onderzoeksrechter verplicht is gebruik te maken, voor de daden van onderzoek, van de taal voorzien in strafzaken voor de rechtbank waartoe hij behoort ;

Aangezien volgens artikel 14 dezer wet voor de correctioneele rechtbanken, rechtsprekende in eersten aanleg, de rechtspleging in het Nederlandsch wordt gevoerd indien de zetel van de rechtsmacht in het Vlaamsch gedeelte van het land gevestigd is ;

Aangezien de verdachte Vouwe Louisa-Carolina-Maria-Amelia de gemeente Antwerpen (Provincie Antwerpen) bewoont en het zich dus gebiedend opdrong de Nederlandsche taal voor de rechtspleging te gebruiken ;

Aangezien, in naleving der bepalingen van artikel 13 der wet van 15 Juni 1935, de rechtspleging

voor de Kamer van inbeschuldigingstelling moet gevoerd worden in de taal welke voor de daden van rechtsvervolging en van onderzoek gebruikt werd ;

Dat dienvolgens het onderzoek, van het door betichte aangeteekend beroep, in de Nederlandsche taal moet geschieden ;

Aangezien de verdachte, op 4 Januari 1938, zich voor den adjunkt bestuurder der gevangenis te Antwerpen aanbod en verklaarde beroep aan te teekenen tegen de beschikking verleend op 3 Januari 1938 door de raadkamer der rechtbank van eersten aanleg, zetelende te Antwerpen, welke het bevel tot aanhouding, te haren laste afgegeven op 31 December 1937, bekrachtigde ;

Aangezien deze akte van hooger beroep in de Fransche taal werd opgesteld, in plaats van in de Vlaamsche taal ;

Aangezien, weliswaar aan verdachte het recht moest toegekend worden hare verklaring in hooger beroep af te leggen in de taal harer keuze (art. 31). maar dat de akte, welke er diende van opgesteld, in het Nederlandsch moest opgemaakt worden, daar deze de taal der rechtspleging is (art. 16) en dat in deze akte de taal moest vermeld worden waarin de verdachte hare verklaring had afgelegd (art. 34) ;

Aangezien, in overeenkomst met de bepalingen van artikel 40 der wet van 15 Juni 1935, de vermelde akte van beroep van ambtswege nietig moet verklaard worden ;

Gezien de artikels 1-11 tot 13-24-31 tot 37-40-41 der wet van 15 Juni 1935 ;

Vordert het Hof, Kamer van Inbeschuldigingstelling, de akte opgesteld den 4 Januari 1938, door den adjunkt bestuurder der gevangenis te Antwerpen, luidens de welke de verdachte beroep verklaart aan te teekenen tegen de beschikking verleend op 3 Januari 1938 door de Raadkamer der rechtbank van eersten aanleg zetelende te Antwerpen welke het bevel tot aanhouding, te haren laste afgegeven op 31 December 1937 bekrachtigt, nietig en van geener waarde te verklaren.

Brussel, den 16 Januari 1938.

Voor den Procureur Generaal,
(Get.) Herman Sabbe.

Gehoord de betichte in hare middelen, ontwikkeld door Meester De Coster, advocaat ;

Gezien de wetsbepalingen van het strafvorderingswetboek nopens de inbeschuldigingstellingen, en beslissende gelijkvormiglijk, het Hof, Kamer van inbeschuldigingstelling, na beraadslaging, geeft akte aan het Openbaar Ministerie van zijn onderzoek, en de redenen er in aangeduid, aannemende :

Gezien art. 1-11 tot 13-24-31 tot 37-41 der wet van 15 Juni 1935 ;

Verklaart de akte opgesteld den 4 Januari 1938, door den adjunkt bestuurder der gevangenis te Antwerpen, luidens dewelke de verdachte beroep verklaart aan te teekenen tegen de beschikking verleend op 3 Januari 1938 door de raadkamer der rechtbank van eersten aanleg, zetelende te Antwerpen welke het bevel tot aanhouding te haren laste

afgegeven op 31 December 1937, nietig en van geener waarde.

Gedurende de debatten van deze zaak, werd de Nederlandsche taal alleen gebruikt, behalve voor de ondervraging van betichte.

89

BURGERLIJKE RECHTBANK TE ANTWERPEN

1e Kamer bis. — 14 November 1938

Voorzitter : M. Verstraete.

Rechters : MM. Hallemaans en Vervoets.

Pleiters : Mrs. Van Lennep en Victor

HUWELIJKSRECHT. — WEDERZIJDSCHE RECHTEN EN PLICHTEN DER ECHTGENOOTEN. — ART. 214b B. W. — ECHTSCHIEDING.

In geval van echtscheiding is de vrederechter bevoegd art. 214b B. W. toe te passen en de vrouw machtiging te verlenen een gedeelte van het inkomen van haar man bij dezès werkgever in ontvangst te nemen.

Wanneer er door de bevoegde rechtsmacht in den loop der echtscheidingsproceduur een onderstandsgeld is vastgesteld is de tusschenkomst van den vrederechter een eenvoudige uitvoeringsmaatregel en de vrederechter heeft zich dan niet meer in te laten met het bedrag van het onderstandsgeld, doch is gebonden door het vastgesteld cijfer.

De bevoegdheid van den vrederechter ingevolge art. 214b B. W., is onbegrensd.

Thomas t/ Van Loock

Gehoord partijen in hunne middelen en besluiten :

Gelet op art. 2, 34, 35, 37 en 41 der wet van 15 Juni 1935 ;

Gelet op het vonnis in dato 24 Augustus 1938, en de akte van beroep in dato 6 September 1938, beide stukken regelmatig voorgebracht ;

Aangezien beroepster in echtscheiding pleit tegen haar man en beroepene tegensprekelijk door bevel in kortgeding in dato 14 Februari 1938 veroordeeld werd een onderhoudsgeld van 750 fr. per maand te betalen aan zijne vrouw, voor haar en hare twee kinderen ;

Dat beroepene weigerde dit onderhoudsgeld te betalen, beroepster zich ingevolge art. 214b tot den vrederechter gewend heeft om gemachtigd te worden gezegd bedrag bij den werkgever van beroepene te mogen innen ;

Dat de vrederechter beroepster slechts gemachtigd heeft 415 fr. per maand rechtstreeks in ontvangst te nemen zonder echter de redenen op te geven welke hem er toe brachten enkel een gedeeltelijke machtiging toe te staan ;

Aangezien beroepster die vordering voor den Vrederechter aanwendde, als uitvoeringsmiddel van het bevel in kortgeding ;

Dat bijgevolg de Vrederechter zich niet had in te laten met het bedrag van het onderhoudsgeld wiens vaststelling krachtens art. 259 en 258 van het B. W. en ingevolge art. 2bis Wet 25 Maart 1876, uitsluitend in de bevoegdheid viel van de rechtbank van eersten aanleg, of van haar voor-

zitter. De Page Droitcivil B. I. Nr 706ter bl. 627. Répert. Droit belge Vo Mariage Nr 137. Doc. parlam. Senaat 1925-1926 Nr. 101. V. Lennep, Rechtskundig Congres preadvies. Rechtskundig Weekblad 3 April 1938 Nr 29, bl. 1192, 1196, 1198, 1199, 1200.

Dat de wet van 20 Juni 1912 zekere leemten van de vorige wetgeving aanvult zonder aan de beginselen ervan te tornen. De Page Nr 1. d. bl. 627; V. Lennep. 1. c. bl. 1199.

Aangezien wat de door beroepene opgeworpen onbevoegdheid van den Vrederechter ratione summae betreft, dient opgemerkt dat de bevoegdheid van den Vrederechter ingevolge art. 214b. onbegrensd is. Répert. Droit Belge Vo. Mariage Nr 134.

Aangezien de machtiging zich mag uitstrekken niet alleen tot dekking van de betaling van onderhoudsgeld doch ook tot de betaling van achterstel. V. Lennep. 1 c. bl. 1193.

Dat bijgevolg de eisch van beroepster volledig kan ingewilligd worden.

Om deze redenen,

Alle andere of tegenstrijdige besluiten van de hand wijzende;

De Rechtbank verleent akte aan beroepene van zijn incidenteel beroep, maar wijst hem er van af; verklaart het beroep ontvankelijk en gegrond; Hervormt het vonnis a quo in zooverre het de machtiging niet uitgestrekt heeft tot het innen van een bedrag van 750 fr. per maand;

Machtigt beroepster het achterstel te innen met maandelijksche afkortingen van 200 fr.

Geeft bevel aan den heer griffier bij aanbevolen brief den werkgever daarvan in kennis te stellen.

Verwijst beroepene in de kosten van beide gedingen.

BIBLIOGRAPHIE

LES NOVELLES. — Droit civil. — Tôme I. Maison Ferd. Larcier, Brussel. — 1938.

Wij hebben reeds verschillende malen de gelegenheid gehad de hooge verdiensten te onderlijnen van het verzamelwerk « Les Nouvelles », waarvan de lijvige boekdeelen elkander met een bewonderenswaardige regemaat opvolgen en die op zoo schitterende wijze worden uitgegeven door het Huis Larcier, onder de bescherming van den heer Goddyn, Eerste Voorzitter van het Hof van Verbreking en de wetenschappelijke leiding van Mrs. Hennebicq, Wathelet en Ciselet.

Thans is ook de publicatie begonnen van de reeks deelen die zullen gewijd worden aan het burgerlijk recht.

Het eerste deel dat onlangs is verschenen laat van dit nieuwe verzamelwerk betreffende ons burgerlijk recht het allerbeste verhoplen. Het staat van nu af vast dat het een van de meest onmisbare zal zijn op het gebied van de burgerrechtelijke praktijk in dit land.

Het eerste deel, dat een lijvig boekdeel vormt, van 660 bladzijden, behandelt de vier eerste titels van het burgerlijk wetboek, alsmede de stof van het huwelijk. Vooraf gaat echter, na eene inleiding van Mr. Hennebicq betreffende het wetboek Napoleon in 1938, dat rijk is aan origineele gezichtspunten, een uitvoerige

studie van den gekenden specialist M. R. Standaert over de Belgische nationaliteit. Niemand is op dit punt meer bevoegd dan de heer Standaert, wiens vroegere werken desaan gaande klassiek zijn. Hij geeft ons hier andermaal een uitstekende synthese van deze stof. Daarna worden de vier eerste titels van het burgerlijk wetboek behandeld door den heer Eugène Vroonen. Het gebeurt op zakelijke wijze door middel van beknopte hoofdstukken, klaar en duidelijk ingedeeld, en met aanhaling van alle mogelijke rechtsleer en rechtspraak. Ook de Nederlandsche publicaties worden regelmatig in den tekst aangetroffen.

Na een inleiding en de bespreking van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de publicatie van de toepassing der wet in het algemeen, komen achtereenvolgens aan de beurt: burgerlijke rechten, de burgerlijke stand, de woonplaats, de afwezigheid.

Getrouw aan het systeem dat van eerstaf door Les Nouvelles is toegepast geworden, wordt op het einde van elk kapittel een overzicht gegeven van vergelijkend recht, waarbij de beginselen van het internationaal privaatrecht niet verwaarloosd worden en verder korte critische beschouwingen. Deze laatste gedeelten zijn niet de minst belangrijke van het werk van den Heer Vroonen.

De verhandeling van Mr. Ciselet over het huwelijk, is een meesterstuk van zakelijke degelijkheid. Het verwerken van een reusachtige documentatie heeft niet in het minst geschaad aan den duidelijken eenvoud der uiteenzetting en het gedeelte gewijd aan het vergelijkend recht is bijzonder uitvoerig bewerkt geworden.

Dit eerste deel van de reeks Les Nouvelles, betreffende het burgerlijk recht, zal zonder twiifel een geweldig succes tegemoetgaan en is er de waarborg voor dat de volgende deelen der reeks, opgevat in denzelfden geesten uitgewerkt met hetzelfde meesterschap, een blijvend monument zullen worden voor de wetenschappelijke en ook voor de practische studie van het burgerlijk recht in ons land.

René Victor.

A. PIERARD. — Précis du divorce et de la séparation de corps. — Commentaire de la législation en vigueur en 1938. — Etabliss. Bruylant. Brussel. — 1938.

De nieuwe proceduur van echtscheiding zooals ze grondig gewijzigd is geworden door de wetgeving van 1935-1936, is nog steeds niet volledig ingeburgerd in de praktijk van onze juristen. Voortdurend stelt men nog aarzelingen en onzekerheden vast. Het lijvige werk in drie deelen, van den Heer Pierard, dat zoo volledig de stof van de echtscheiding behandelt, is tengevolge van deze nieuwe wetgeving niet meer op de hoogte van de tegenwoordige omstandigheden. Wel had dezelfde schrijver dadelijk na het uitvaardigen van de nieuwe wetgeving, een paar brochures in de wereld gezonden om de nieuwe bepalingen te bespreken, doch deze waren vluchtig geschreven en behandelde eenigszins oppervlakkig den nieuwen toestand. Sindsdien is er reeds heel wat gestabiliseerd geworden en heeft zich heel wat rechtspraak rond de betwiste punten gewoven.

De Heer Pierard heeft dan ook het uitstekend gedacht gehad, — daar een nieuwe geadapteerde uitgave van zijn groot werk, gezien de omstandigheden niet mogelijk scheen, — een korte handleiding van de echtscheiding en de scheiding van lijf en goederen, uit te geven, hoofdzakelijk bedoeld voor de praktijk, heelemaal op de hoogte van de nieuwe wetgeving en de jongste rechtspraak en waarin op eenvoudige en

degelijke wijze al hetgeen voor de praktische toepassing der wet essentieel is wordt aangeduid.

Dit doel heeft de schrijver volledig bereikt met zijn *précis du divorce*. De uitvoerige vermelding van rechtspraak onder elk van de kapitels, is van aard vele opzoekingen uit te schakelen en de grootste diensten te bewijzen.

Het boek van den Heer Pierard is een betrouwbare en zekere leidraad die vooral aan de jongere advokaten bij het behandelen van hunne pro deo's volstrekt onmisbaar zal zijn.

WETGEVING

WETSVORSTEL tot wijziging van de artikelen 373 en 374 van het Wetboek van Strafvordering, betreffende de termijnen van voorziening in verbreking.

Verslag namens de Commissie voor de Justitie uitgebracht door den heer MAES.

Mevrouwen, Mijne Heeren,

Dit wetsvoorstel heeft voor doel, in de plaats der termijnen van voorziening in verbreking, vastgesteld bij de artikelen 373 en 374 van het Wetboek van Strafvordering, een éénvormigen termijn te stellen.

Volgens de thans geldende wetsbepalingen, is die termijn drie vrije dagen. Het Openbaar Ministerie echter en de Burgerlijke Partij beschikken maar over vier en twintig uren, in geval van vrijspraak van den betichte.

Ongetwijfeld, beschikken de belanghebbenden over te weinig tijd om zich volledig rekenschap te geven van de rechtsmiddelen welke zij zouden moeten inroepen tegen het gevelde arrest en de gevolgde rechtspleging. Voor een degelijk onderzoek der cassatie-mogelijkheden zijn die termijnen veel te kort.

Om nochtans hunne belangen te vrijwaren, zijn maar al te dikwijls de partijen verplicht zich te voorzien op goed valle 't uit, zonder dat het mogelijk is te onderzoeken of te doen onderzoeken of een ernstig middel wel voorhanden is.

Aldus bestaat het nadeel dat de voorziening in verbreking als 't ware automatisch geschiedt.

Om de gestadige vermeerdering tegen te gaan van het getal voorzieningen in strafzaken, vermeerdering welke in zekere mate toegeschreven wordt aan de geldende te korte termijnen, voorziet het wetsvoorstel een éénvormigen termijn van 15 dagen, in plaats van de termijnen van 3 dagen en van 24 uren.

Uw Commissie aanvaardt, in beginsel, deze hervorming. Ze meent echter dat, om het beoogde doel te bereiken, het volstaat den voorzieningstermijn te brengen op 10 vrije dagen.

Des te meer, daar deze termijn reeds was voorgesteld door de Senaatscommissie voor de Justitie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging der wetten op de gerechtelijke inrichting, de bevoegdheid en de rechtspleging (Doc. n° 238, zitting 1925-1926).

Een dergelijke termijn van 10 dagen wordt eveneens reeds voorzien voor het beroep tegen vonnissen der correctionele en politierechtbanken.

Daarenboven, in geval van voorziening in cassatie tegen een vonnis of een arrest van veroordeeling bij verstek, begint ook de termijn te lopen na het ver-

strijken van een termijn van 10 dagen (art. 413 van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd bij art. 3 van de wet van 9 Maart 1908).

* * *

Uw Commissie stelt dus voor het wetsvoorstel goed te keuren, mits er in de woorden « vijftien vrije dagen » te vervangen door de woorden « tien vrije dagen ».

WETSONTWERP betreffende den termijn van hooger beroep in de militaire strafvordering.

Verslag namens de Commissie voor de Justitie uitgebracht door den heer MAES.

Mevrouwen, Mijne Heeren,

De Commissie voor de Justitie heeft kennis genomen van het door den Senaat overgemaakt wetsontwerp betreffende den termijn van hooger beroep in de militaire strafvordering :

In artikel 2 van de besluit-wet van 27 Januari 1916 tot regeling van de rechtspleging in hooger beroep van de door de krijgsraden gewezen vonnissen, gewijzigd bij artikel 1 van de besluit-wet van 20 April 1917, worden de woorden « binnen de drie dagen te rekenen van de uitspraak », vervangen door de woorden « binnen de tien dagen te rekenen van de uitspraak ».

Deze wijziging sluit aan bij het wetsvoorstel waarbij de termijnen van voorziening in verbreking eveneens op 10 dagen worden gebracht.

Bij eenparigheid van stemmen keurde uw Commissie het wetsontwerp goed.

BALIELEVEN

**CONFERENCE DU JEUNE BARREAU
TE ANTWERPEN**

Plechtige openingszitting

Op Zaterdag, 19 November l.l., had de plechtige openingszitting plaats van de Conférence du Jeune Barreau te Antwerpen. Deze zitting werd opgeleusterd door de tegenwoordigheid van den Heer Stokhouder Stuyck, van talrijke magistraten en hoogwaardigheidsbekleeders. Waren eveneens aanwezig de afgevaardigden van den Raad der Orde van Rotterdam en van Parijs Mrs Bonjer en Vientot, alsook zeer talrijke afgevaardigden van de zusterconferenties uit ons land.

De Voorzitter Mr. Albert Lilar bedankte in zijn openingswoord al de aanwezigen voor hunne opkomst. Hij wees er op welke diep ingrijpende veranderingen zich in het rechtsleven te Antwerpen hebben voorgedaan tengevolge van de toepassing der wet op de vervlaamsching van het gerecht. In tegenwoordigheid van deze omstandigheden trachtte hij gronden te vinden om de activiteit van een Fransche conferentie te midden van de Vlaamsche Antwerpsche rechtswereld te rechtvaardigen. Naar zijne meening werden deze gronden gevonden in de superioriteit van de Fransche taal en in de noodza-

kelijkheid voor de Vlaamsche confraters door bemiddeling van de Conférence du Jeune Barreau te kunnen ingeleid worden in de Fransche rechtswetenschap. Tegenwoordig verslag leent zich niet tot polemiek aangaande deze beschouwingen.

Daarna werd het woord verleend aan Mr. Paul Gillain, die als onderwerp had gekozen: «Justice et raison d'état».

In een uitstekend geschreven en merkwaardig voorgedragen rede, handelde de spreker over de rechtsbedeeling zooals deze zich in de laatste jaren heeft voorgedaan in de totalitaire landen. Er werd een kleurig beeld opgehangen van de processen die zich hebben afgespeeld in de laatste tijden voor het Hoogste Gerechtshof te Moscou, alsook van het beroemd proces betreffende den brand van den Rijksdag, dat plaats had te Leipzig. Spreker trok uit de feiten de conclusie, hoe heel de rechtsbedeeling in deze landen volledig beheerscht wordt door de *raisons d'état* en hij schetste de gevaren welke deze toestand medebracht voor de menschelijke beschaving.

Zonder in zijn rede te gewagen van Italië, waar nochtans gelijkaardige processen met de vleet zijn voorgekomen, handelde de schrijver over den toestand in ons land. Ook hier was er al wel gepoogd geworden de *raison d'état* te doen binnendringen in de rechtssfeer. Spreker vond een voorbeeld hiervan in de talrijke speciale rechtbanken die in ons land opgericht waren geworden voor allerlei speciale categorieën van burgers. Al is hierop dan ook kritiek te maken, toch staat de magistratuur in België buitengewoon hoog, toch heeft ze een stevig geloof in hare zending en in dit geloof vindt de spreker de stelligste waarborg die ons de verzekering geeft, dat de gevaarlijke avonturen der totalitaire staten aan ons land zullen gespaard blijven.

Een uitbundig gejuich begroette deze merkwaardige rede.

De heer Stokhouder Stuyck, die, zooals gebruikelijk de kritiek van de voordracht diende te maken, onderlijnde er eerst en vooral de groote verdiensten van en voegde er nog enkele zeer passende beschouwingen aan toe. Wanneer, zegde de achtbare spreker, de magistratuur stellig een stevig bolwerk is waarop we met rotsvast vertrouwen kunnen steunen, is voor onze beschaving van even groot belang en evengroote waarde een vrije en onafhankelijke advocatuur, die ongebonden, enkel steunende op het recht en op hare tradities, in de gelegenheid is zoowel tot den rechter als tot het centraal gezag het vrije woord te spreken.

Hierna sprak de Stokhouder in bewogen bewoordingen den lof van de confraters afgestorven in het verloopen rechterlijk jaar.

Na deze zoo welgelukte zitting werd in het luxueus hotel van den Voorzitter der Conferentie, een schitterende receptie gehouden. 's Avonds vergaderden de leden van de Jeune Barreau met hunne uitgenoodigden aan een fijnen disch in den Cercle Philotaxe waar na een vuurwerk van tafelspeeches de traditioneele *révue* werd opgevoerd, die een van

de fijnste geweest is die de uitgelezen schaar revuisten van de Jeune Barreau ons tot nog toe had laten genieten.

VLAAMSCHE CONFERENTIE DER BALIE VAN ANTWERPEN

Jaarverslag over 1937-1938

Mijn collega-secretaris in het Bestuur der Vlaamsche Conferentie, gedurende de twee laatste jaren Mr. Bouchierij, eindigde verleden jaar zijn verslag over de werking der Conferentie over 1936-1937, met de bemerking dat het nieuwe Bestuur de taak op zich genomen had het vijftigjarig bestaan te vieren der Conferentie, en uitte den wensch dat het in die zware taak schitterend moge gelukken.

Alvorens echter tot deze viering zou overgegaan worden einde November 1937, belegde het nieuw Bestuur reeds verscheidene vergaderingen, zoodat van bij den aanvang van het rechterlijk jaar de Conferentie in volle werking trad.

Dit verslag kan enkel een bondig overzicht zijn van de werkzaamheden der Conferentie, en ik verwijs dan ook de leden, die hierin belang stellen, naar de verschenen verslagen in het Rechtskundig Weekblad in den loop van het rechterlijk jaar 1937-1938.

Een woord over de leden-vergaderingen: Deze werden met een nooit gezienen bijval steeds door een groot aantal Confraters (gewoonlijk tusschen 50 à 60 aanwezigen) bijgewoond; vooral dienen de jongere Confraters-stagisten nogmaals bedankt en gelukgewenscht voor hunne steeds talrijke opkomst en den betoonden ijver in hunne werking in den shoot der Conferentie.

Als sprekers traden op in de leden-vergaderingen: Mr. L. Craeybeckx: Bedenkingen over het Gezag; Mr. Fr. Wittemans: Geschiedkundig overzicht over de werkzaamheden der Conferentie sinds haar ontstaan; Mr. E. Van Cauwelaert: Kampeerrecht; Mr. R. Van Lennep: Wederzijdsche Rechten en Plichten der Echtgenooten: kritische beschouwingen over de Wet en meer bepaaldelijk art. 214 b. en 214 j.; Mr. M. Lambreghts: Industrialisatie der Kempen en de Hereeniging der Nederlanden; Mr. H. Jacob: Wijsgeerige beschouwingen bij een Verzekeringsspolis; Mr. J. Timmermans: De Spellingkwestie.

Hier nu dient onmiddellijk aan toegevoegd het optreden van talrijke jongere Confraters ter gelegenheid van een ingerichten Stagistenwedstrijd in Welsprekendheid.

Het initiatief tot het inrichten van dergelijke prijskampen ging uit van een groep leden der Conferentie; een reglement voor den prijskamp werd opgemaakt, en op zeer korten tijd traden om de veertien dagen Confraters op:

Mr. K. Van Baerle: De omvang en de uitoefening van het Recht van indeplaatsstelling toegekend aan den verzekeraar;

Mr. M. Langohr: Pro Adulterinis;
Mr. A. Fimmers: Exceptie van Spel;
Mr. Van Snick: Gevoel in zake Rechtsbedeeling;
Mr. J. Van Alsenoy: Iets over ruilverkaveling;
Mr. F. Lambrechts: Lambert van Briaerde;
Mr. J. Mertens: De Democratische Staat en de Niet-Democratische Partijen;

Mr. K. Weyler: De Wet van 1930 op het Sociaal Verweer.

Wij komen aldus in totaal tot vijftien spreekbeurten gehouden in den loop van het jaar, op de leden-vergaderingen.

Afgezien van de andere werkzaamheden van de Conferentie dient hiervoor reeds alleen een warme hulde gebracht aan den Voorzitter Mr. J. Stryckers, onder wiens impuls de Conferentie eene sinds lang ongekende werkzaamheid aan den dag legde.

Het bleef echter niet bij deze gewone vergaderingen.

De viering van het vijftigjarig bestaan der Conferentie ging onder de grootste belangstelling door, samen met de Openingsplechtigheid. Feestredenaar was: Mr. Jozef Muls, Conservator van het Museum van Schoone Kunsten te Antwerpen, Eere-advocaat. Ik verwijs naar het omstandig verslag hierover, verschenen in het Rechtskundig Weekblad van 5 December 1937, bl. 523, vlg.

De viering gaf aanleiding tot kritiek, ja tot interpellaties in den schoot der Conferentie: eene opbouwende kritiek dient weerhouden, deze van Confrater Mr. J. Timmermans: deze is terecht van meening dat alle Conferentiën rechtstreeks of onrechtstreeks in het teeken staan, en moeten staan van den strijd voor onze kultuur; ook de viering van het vijftigjarig bestaan der Conferentie moet in dit teeken herdacht: de bitterheid en de offers van den strijd door onze voorgangers gestreden in de Conferentie. Met piëteit moeten baanbrekers, waaronder Flor Heuvelmans en Emiel Schiltz herdacht worden.

De kritiek kon verrechtvaardigd worden op wat een groot aantal der Confraters aanzagen als détailpunten in de viering. Maar alle leden op de Plechtige viering aanwezig, konden zich enkel enthousiast uitlaten over de schitterende rede van den Feestredenaar, Mr. Muls: de piëteitvolle herdenking van de vroegere strijders in de Conferentie was wel een hoogtepunt in deze rede, en dat geen oogenblik het Bestuur eenig ander inzicht had blijkt alleen reeds uit de aanwezigheid zelf van dezen Feestredenaar, die ook over 25 jaren de Feestrede uitsprak.

Wie niets doet, kan niet misdoen. De vurige werkzaamheid van den Voorzitter, de Ondervoorzitters, het meer bescheiden pennenwerk der Secretarissen over gansch het verlopen jaar stond er borg voor dat, zij er al een détailfout begaan (waarover dan nog heftige betwisting bestond), het Bestuur geen duimbreed zou afwijken van de strijdvaardige tradities der Conferentie.

En hierbij kan onmiddellijk verwezen naar de door het Bestuur aan de Vergaderingen voorgelegde moties over: de noodzakelijkheid tot het oprichten van volstrekt zelfstandige Vlaamsche Academiën; over de onvoorwaardelijk, integrale toepassing der Taalwetten, gepaard met een motie tot onmiddellijke vrijlating van Grammens.

In het verlopen jaar ook heeft de Conferentie buiten de talrijke leden-vergaderingen, buiten de Plechtige Viering van het vijftigjarig bestaan, en het inrichten en uitvoeren der stagistenprijskampen, uitstappen ingericht waaronder vooreerst kan vermeld de uitstap naar

Parijs. Ook hierover kan ik niet verder uitwiden, en het ware nutteloos, gezien het prachtig verslag hierover verschenen van de hand van Mr. Victor in het Rechtskundig Weekblad van 24 October 1937 bl. 239 vlg.

Eene zinsnede wil ik uit dit verslag hier weerhouden: « de aanwezigheid van onze Vlaamsche Confraters in de Fransche hoofdstad is de aanleiding geweest tot een reeks manifestaties en ontvangsten waarbij de Vlaamsche Conferentie is opgetreden als de vertegenwoordigster van het zuiver Vlaamsch rechtsleven in het Vlaamsch gedeelte van België.

De reis naar Parijs heeft uitgewezen, en dit is de groote beteekenis ervan, dat niet enkel binnen ons land maar ook in het buitenland, eerbied, waardeering en genegenheid niet afhankelijk zijn van het verloochen van eigen taal en het zich slaafsch plooiën in het gareel eener vreemde kultuur. Integendeel, de tijd is thans aangebroken dat men overal, ook in het buitenland, beseft welk het aandeel is van de Vlaamsche gemeenschap in het intellectueel leven van België, en dat namelijk de vertegenwoordigers van de Vlaamsche balie als dusdanig worden gewaardeerd in het volle besef van de oorspronkelijke geestelijke waarde die zij vertegenwoordigen ».

Bijzonderlijk dient hierbij Mr. J. Van Cuyck bedankt die de organisatie der reis, en de inrichting van de verscheidene manifestaties en ontvangsten op zich had genomen, en het grootste deel heeft bijgebracht tot het welslagen van dezen uitstap.

Naar jaarlijksche traditie werd ook met Witten Donderdag een reisje ingericht naar St. Amands, ditmaal, aan boord van een mooi Schelde-motoryacht.

De Conferentie hield ook ontvangsten: vooreerst van de eerstejaarstagisten in de stemmige zaal van het Rechtskundig Weekblad op het Gerechtshof; naar traditie werden de nieuwe Confraters van harte welkom geheeten, en zij hebben zooals hooger gezegd hieraan gansch het jaar goed gevolg gegeven.

Als eene, meer ongewone ontvangst dient echter vermeld deze van Zuid-Afrikaansche Studenten, op rondreis door Nederland en Vlaanderen. Allen die dezen avond meemaakten zullen zich de uitbundige gezelligheid herinneren die aldaar geheerscht heeft: het was naar de woorden van den d.d. Voorzitter, Mr. Jacob, « een samengaan van ernstige degelijkheid en gulle opgewektheid ».

Ik moet eindigen, en nochtans biedt de stof door de Conferentie verleden jaar verwerkt, voorzeker gelegenheid voor nog vele bladzijden verslag. Ik verwijs, ik herhaal het, naar de reeks verslagen verschenen in het Rechtskundig Weekblad, en dan moet eerlijkhedshalve ondergeteekende nog een mea culpa slaan omdat er wel een paar vergaderingen zijn doorgegaan waarover geen verslag werd gepubliceerd, maar dat toch in het archief der Conferentie is terug te vinden.

Op de laatste vergadering werd een nieuw Bestuur gekozen. Wij betwijfelen het geen oogenblik dat het de heerlijke tradities der Conferentie zal navolgen en hooghouden, en een vruchtbaar rechterlijk jaar zal bewerkstelligen.

L. Vermeylen.

Abonneert U op "Rechtskundig Weekblad" !